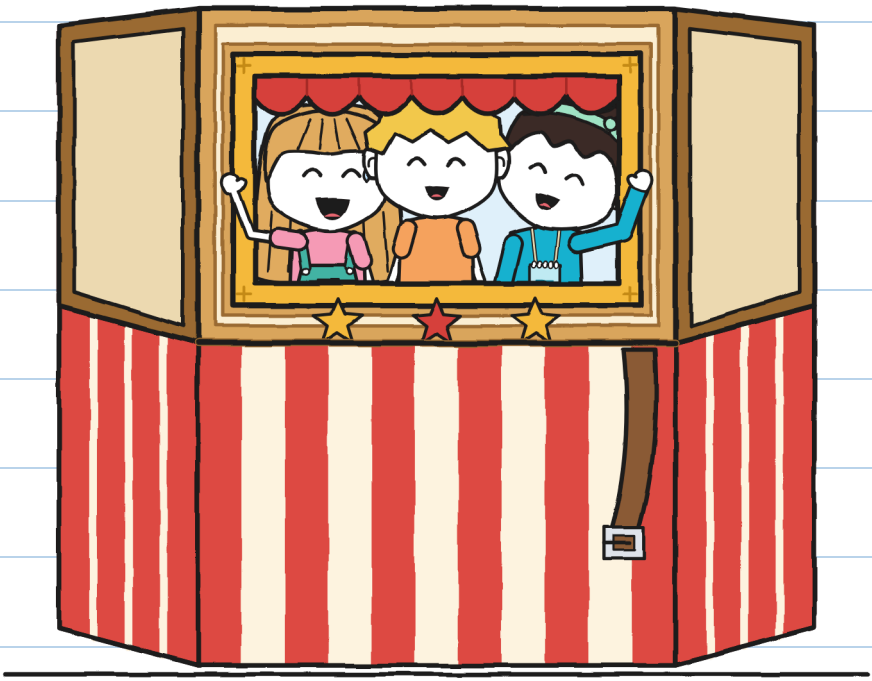
OMÖJLIGA LEVERANSER · 6

En plats för tre

LinguAula

(Gunnis anteckningsbok)

STORLEK XS
Börja läsa · 5+

OMÖJLIGA LEVERANSER · 6

En plats för tre

Text och bild: LinguAula

STORLEK XS · Börja läsa · 5+

Svensk version: LinguAula

Första upplagan: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

Får fotokopieras fritt, för klassrummet och för hemmet.

Bok 6 i serien.

LinguAula

Jobba med varje kapitel på linguaula.com

Tre bär den. Jag har valt handtag. –J.

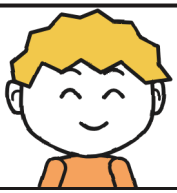
Delat. Vi får plats. –J.

Hittar du den: lämna tillbaka den hopfälld.

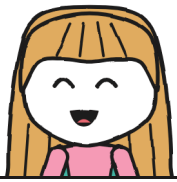
BARA I BERÄTTELSEN

På riktigt: titta på sidan 76. –J.

VEM ÄR VEM

Gunni mäter i centimeter.

Julia kan vägen.

Noa mäter i steg.

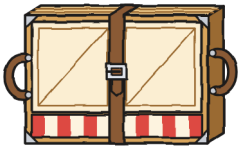
Irene säger "stopp".

Totte tar tid.

Märta lånar ut paketet.

En hopfällbar teater.

R. lämnade en rad.

LEVERANSBOK 6
av Gunni

DELAT.

Anteckningsbok 5 tog slut. Den här är orange. Jag skrev ett enda ord. Jag lämnade en halv sida ledig. Den var inte ledig en enda minut.

Jag skrev på din första sida. –J.

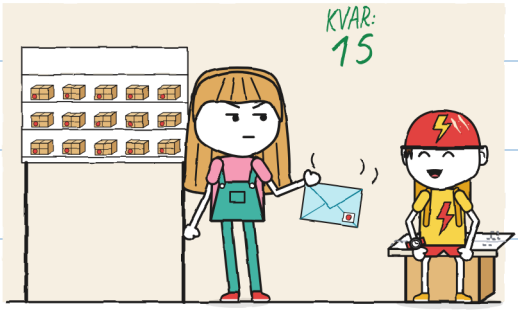
KAPITEL 1

Varför behövs det tre?

På måndagen gick jag ut från skolan. Julia väntade på mig med ett turkost kuvert.

– Jag öppnar det inte, sa Julia.

– Tjugoåtta minuter, sa Totte.

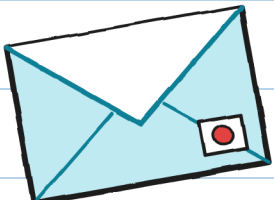

Det var inte mitt. Det vägde mycket. –J.

Märta öppnar kuvertet.

Jag heter Irene, från teatern.
En rad saknas:
"Miniteater: ännu ej mottagen".
Har ni den?
Lördag 31: kvartersrally.
Kommer den hopfälld,
med tre, skriver jag på.
Noa söker två till.

Julia: det är ju jag!
Ta med någon. –Noa

"Någon som kan paket". Det var jag.

Irene och Noa kom klockan fem.

Julia och Noa kramades. Elva sekunder.

– Det här är Gunni, sa Julia.

– Hej, Gunni, sa Noa.

Märta tog ner nr 6.

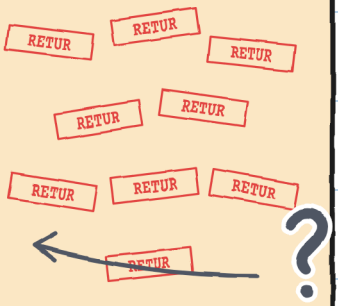
En kartong som alla andra.

Nr 6

GÅRDENS VERKSTAD

GENOM DE TVÅ PORTARNA

LEVERERAS HOPFÄLLT

AVSÄNDARE: R.

– Nio stämplar, sa Julia.

– Vilka två portar? sa Noa.

Ingen visste.

– Jag har burit den nio gånger, sa Märta. Ingen skrev på för en verkstad.

– Teatern repeterar på gården, sa Irene.

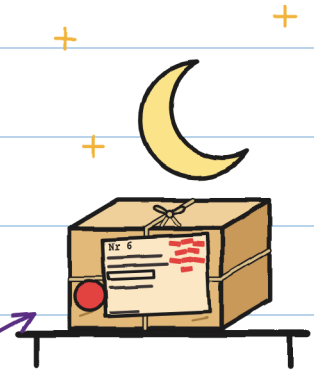
Irene visade ett blad med stämpel. Nu skriver någon på.

– Varför bär inte Märta
den? frågade Julia.
– Jag har burit den
nio gånger, sa Märta.
– Mina barn måste klara den, sa Irene.

LÅNET

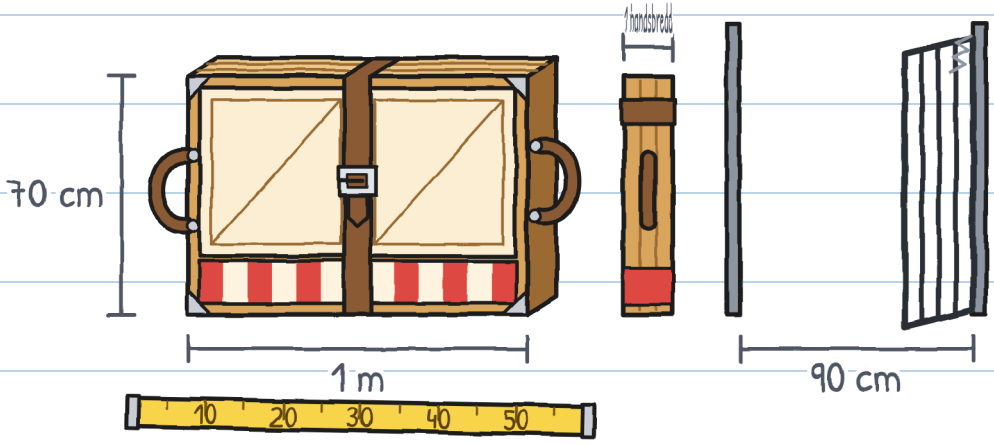
Nr 6, utlånat.
Går ut med Irene.
Kommer tillbaka hopfälld.
Sover här.

Den sover på sitt hyllplan. –J.

På tisdagen gick vi till gården. Där finns en grind. Den stängs av sig själv. Miniteatern kom ut och växte. Jag tog fram måttbandet.

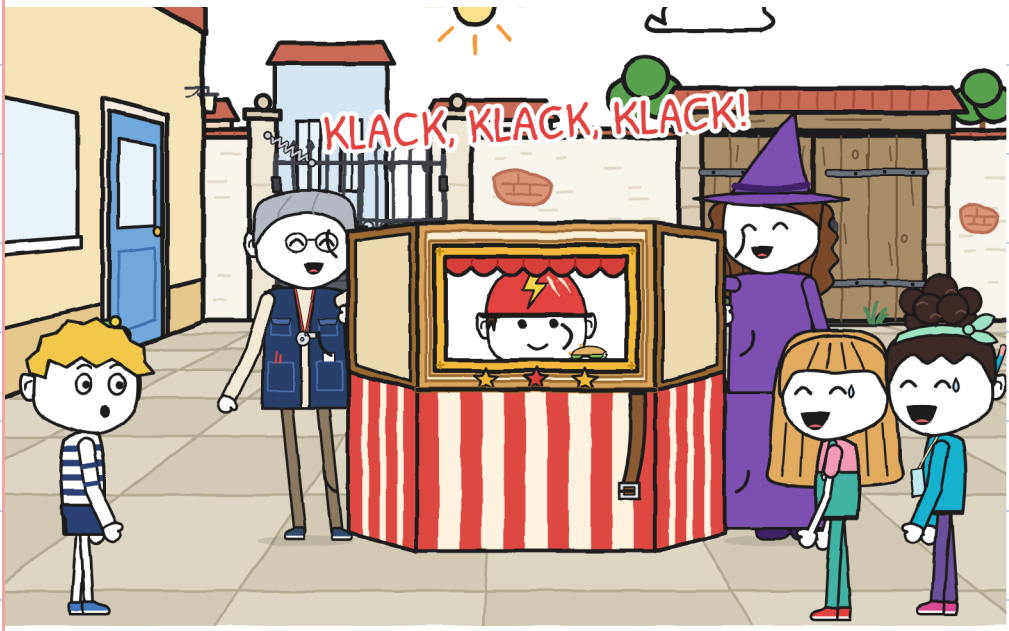
MÅTT FÖR NR 6

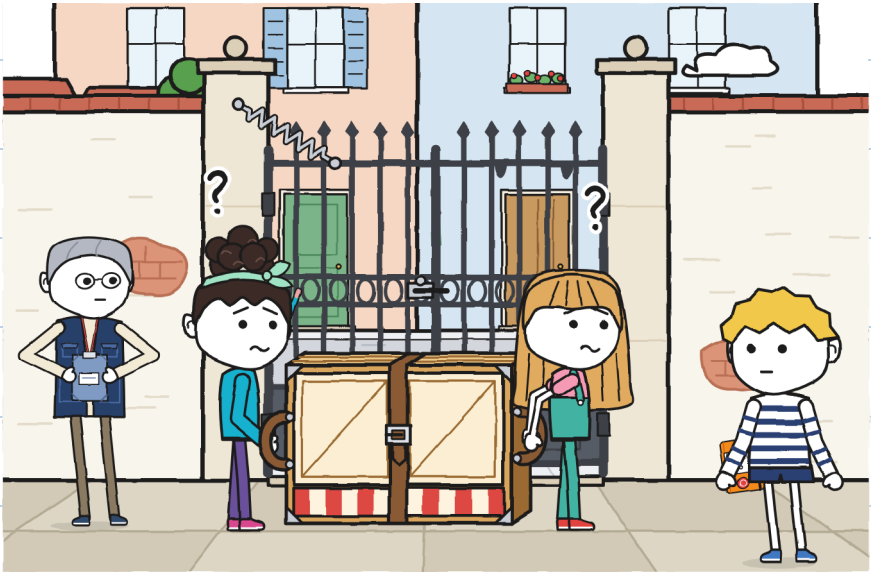
På högkant fick den plats.

Panelerna slog upp av sig
själva: klack, klack, klack.

I fönstret syntes Totte.
– Den är hel, sa Irene. Händerna
på handtagen, inte på gångjärnen.

Irene och Märta fällde
ihop miniteatern.
– Vi provar, sa Julia. Noa stod
redan vid det andra handtaget.
De lyfte den. De kom till
grinden. Den var stängd.
Jag hade lediga händer.

Jag höll upp grinden med ryggen. De kom igenom.

Den eftermiddagen uppfann jag mätaren.

TREMÄTAREN

vem gör vad

	BÄRA 	NAVIGERA 	RÖJA VÄG
gården, första försöket	Julia och Noa	Julia och Noa	
gården, andra försöket	Julia och Noa	Julia och Noa	Gunni

Tom ruta: man kommer inte förbi.

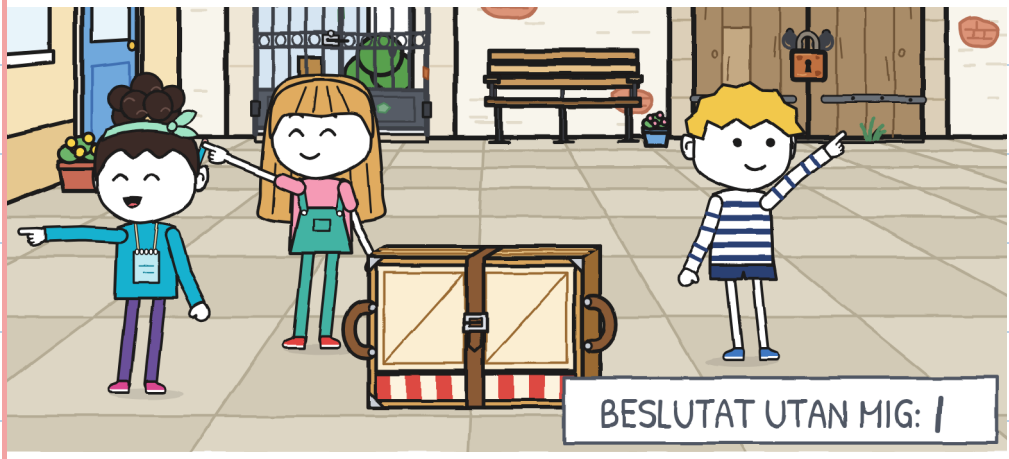
Jag skrev upp: ”En grind kan också hållas upp av en sten”.

Det återstod att förstå etiketten.

– Det är grindens två halvor, sa Julia.

– Sen, sa Noa.

Jag gick ensam. När jag kom tillbaka hade de redan bestämt. Jag stängde munnen.

Det strecket var mitt. –J.

KAPITEL 2

Vem kan vägen?

På onsdagen var det första turen.

– Du och Noa bär, sa Julia.

Jag navigerar och röjer väg.

Det som är skrivet med grönt går inte bort. Andra strecket.

TREMÄTAREN

	BÄRA	NAVIGERA	RÖJA VÄG
gården, första försöket	Julia och Noa	Julia och Noa	
gården, andra försöket	Julia och Noa	Julia och Noa	Gunni
affären → gården	Gunni och Noa	Julia	Julia

BESLUTAT UTAN MIG: 11

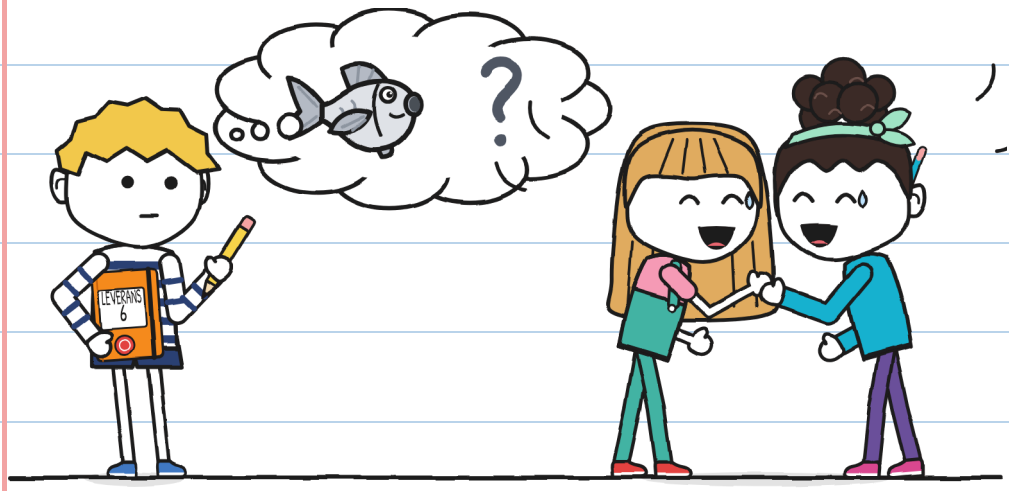
– Ska vi göra en ritning? sa jag.

– Rakt fram till halta fisken, sa Julia.

– Vilken fisk?

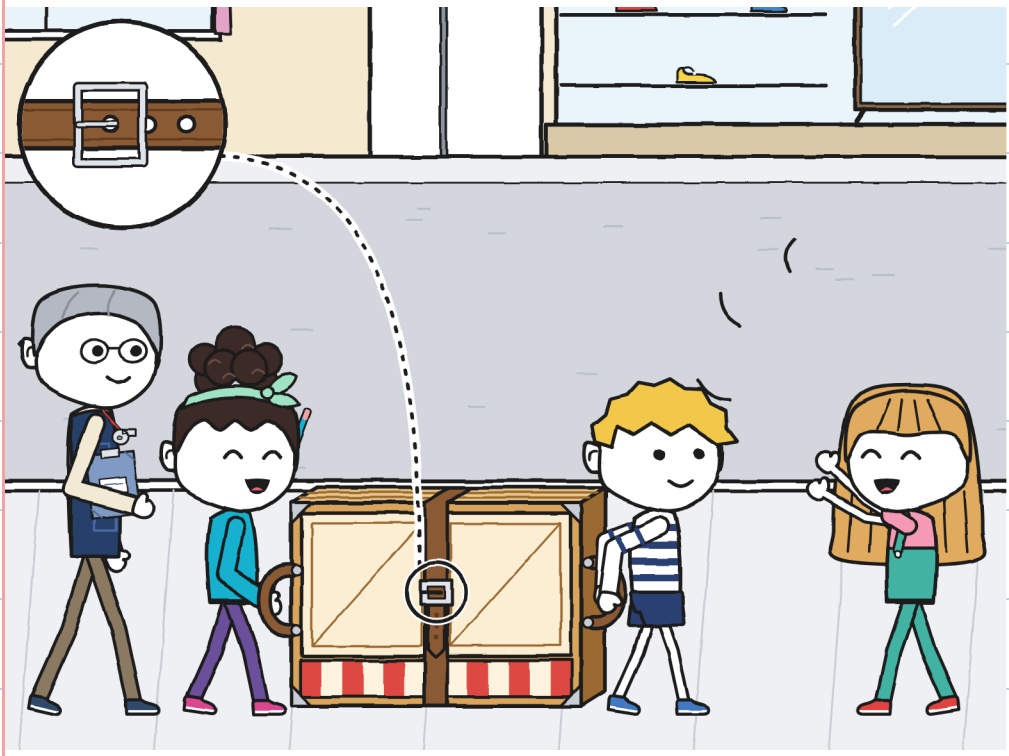
– En lång historia, sa Noa.

De berättade den inte. Tredje strecket.

Noa spände fast remmen i första hålet.

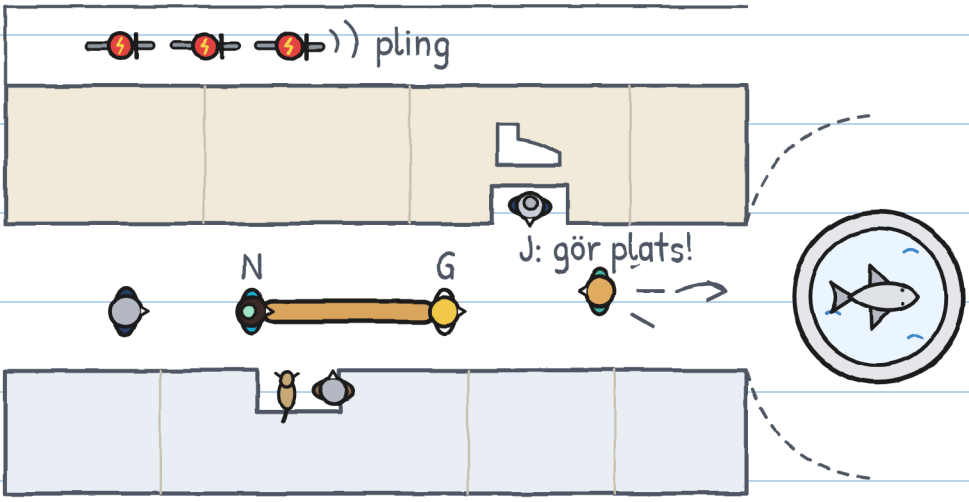
Jag gick först. Irene gick sist. Hon sa ”stopp” vid varje trottoarkant.

Julia röjde väg riktigt bra.

– Gör plats, här kommer en teater!

En liten klocka ringde. Pling.
– Med det här springer
man inte, sa Irene.

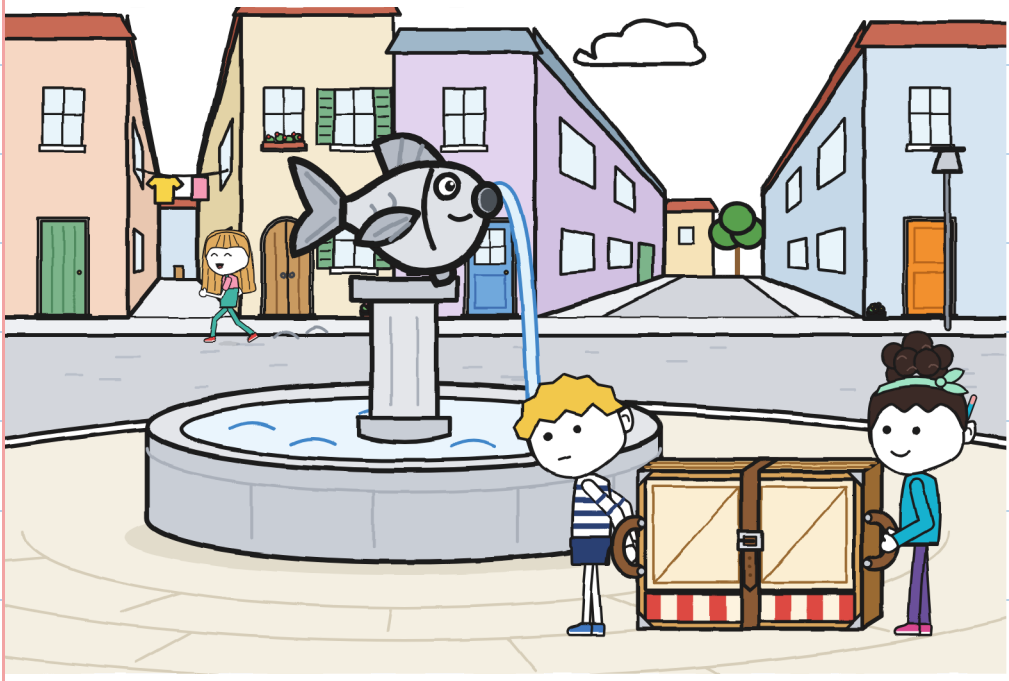

Vi kom till fontänen. Julia sprang iväg.

– Fram till halta fisken och sväng!

Och så var hon borta.

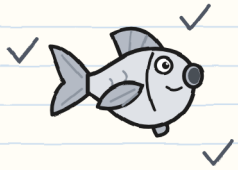
En fisk av sten. Den hade alla fenor.

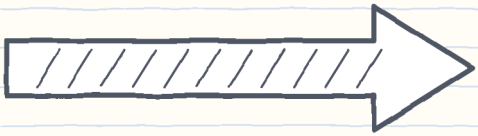
Jag tänkte snabbt.

Det är inte min grej.

Fisk: alla fenor.
Den är inte halt.
Det måste finnas en annan fisk.

Sväng: åt vilket håll?
Vänster, smal gata.
Höger, bred gata.
Bättre på bred gata.

– Svänger jag nu? frågade jag.

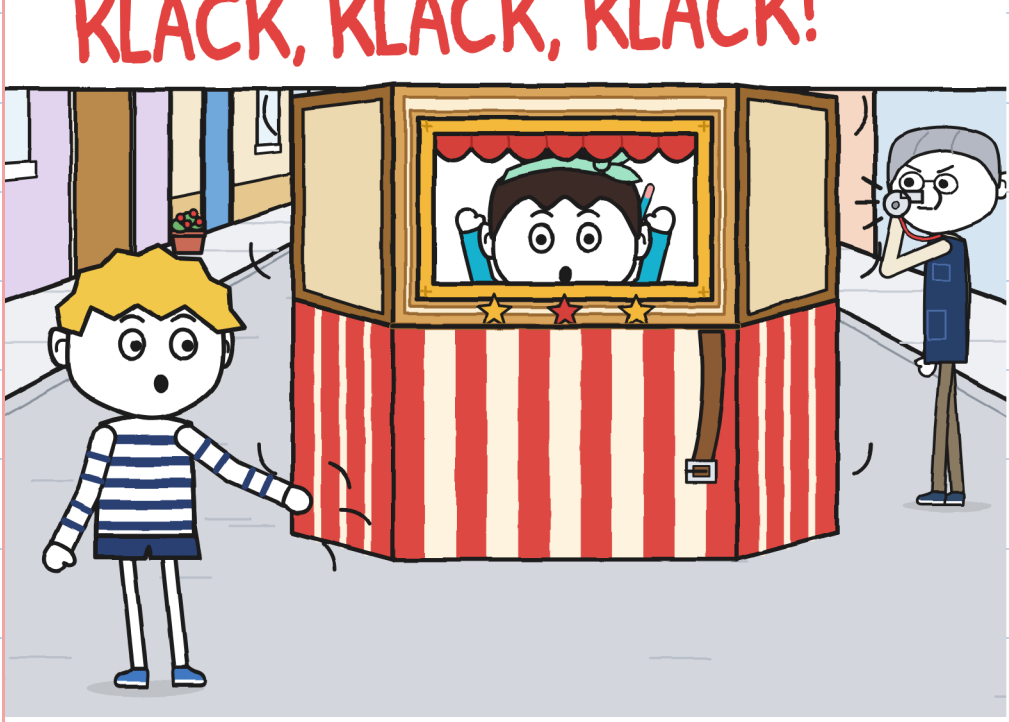
– Vid halta fisken! sa Noa.

Jag såg ingen annan fisk.

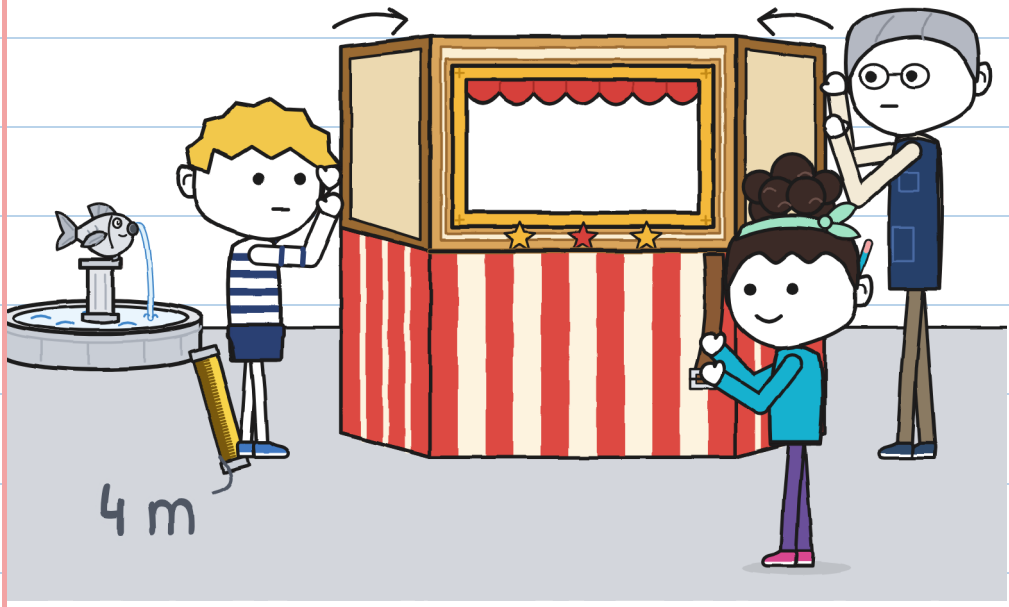
Jag svängde åt höger.

Ingen sa "sväng". Ingen höll i remmen.
Spännet i första hålet håller dåligt.
Klack. Klack. Klack.

Panelerna slog upp. Där inne: Noa.

Irene tittade på Noas
händer. Sedan på mina.
– Vem navigerade? frågade hon.
Ingen svarade. Julia
navigerade, två gator bort.
Jag mätte: fyra meter till fontänen.

– Det var ju vid halta fisken!

– Som alltid.

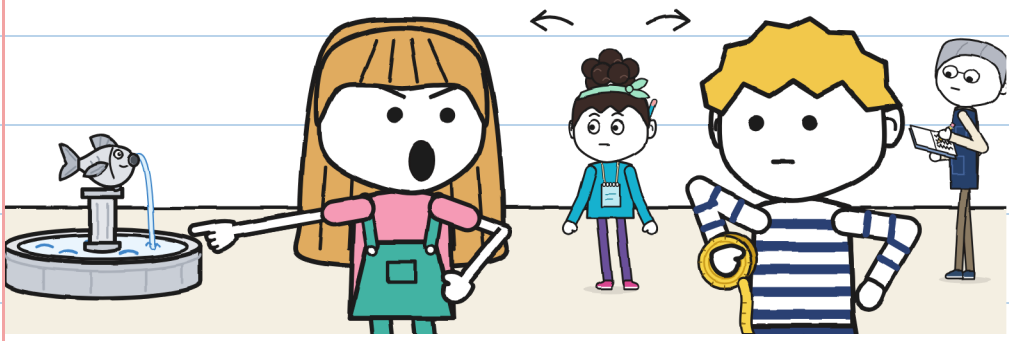
– ”Som alltid” är från

när jag inte var här.

Julia vände sig mot Irene.

Jag hade inte gått vilse. Jag mätte det.

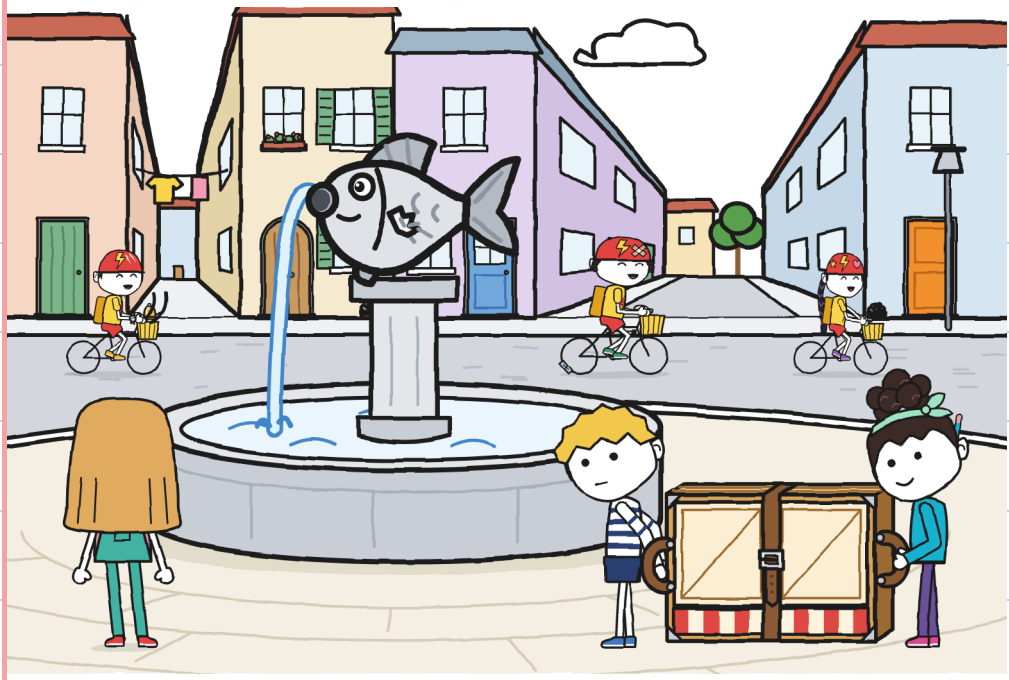
Fjärde strecket.

Jag sa det inför alla. –J.

De visade mig fiskens andra sida. Den saknar en fena.

Vi gjorde om svängen. Det gick, men ingen pratade. BLIXTBUD kom förbi på cykel. Pling.

Vi kom nästan i mörker.

Märta lade undan miniteatern.

Jag skrev in dagens i mätaren.

Något saknades. Jag visste inte vad.

TREMÄTAREN

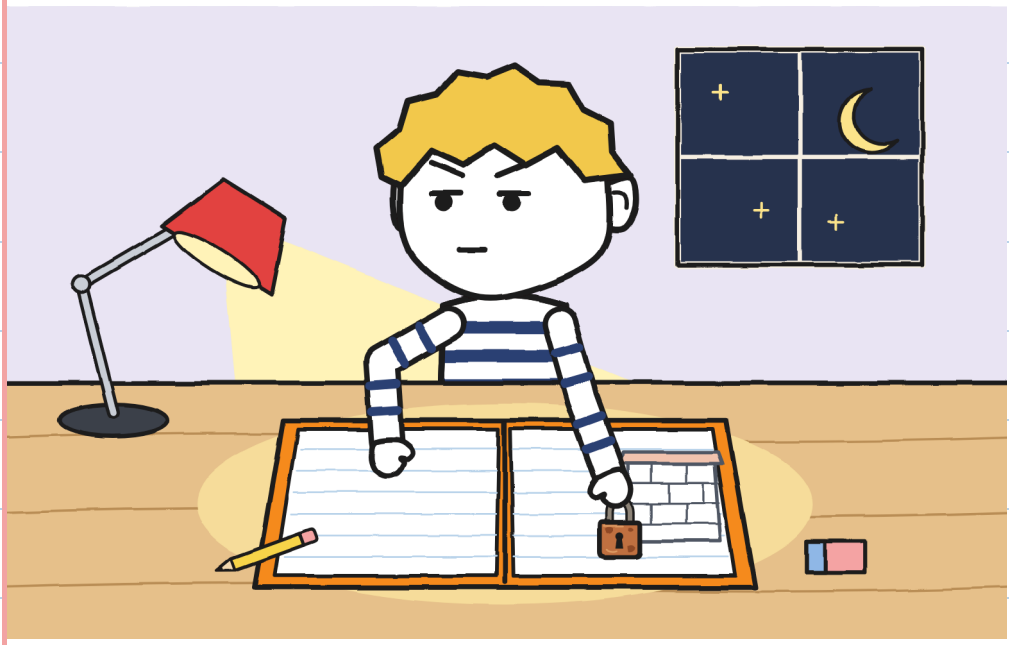
	BÄRA 	NAVIGERA 	RÖJA VÄG 	
affären → gården	Gunni och Noa	Julia	Julia	
affären → fontänen	Gunni och Noa	Julia	Julia	slog upp: 3 gånger

?

Jag står två gånger.

Jag var inte där. –J.

Hemma ritade jag det jag
hade hittat bakom muren.
Jag tänkte: ”I morgon misslyckas
de igen. Då visar jag det.”

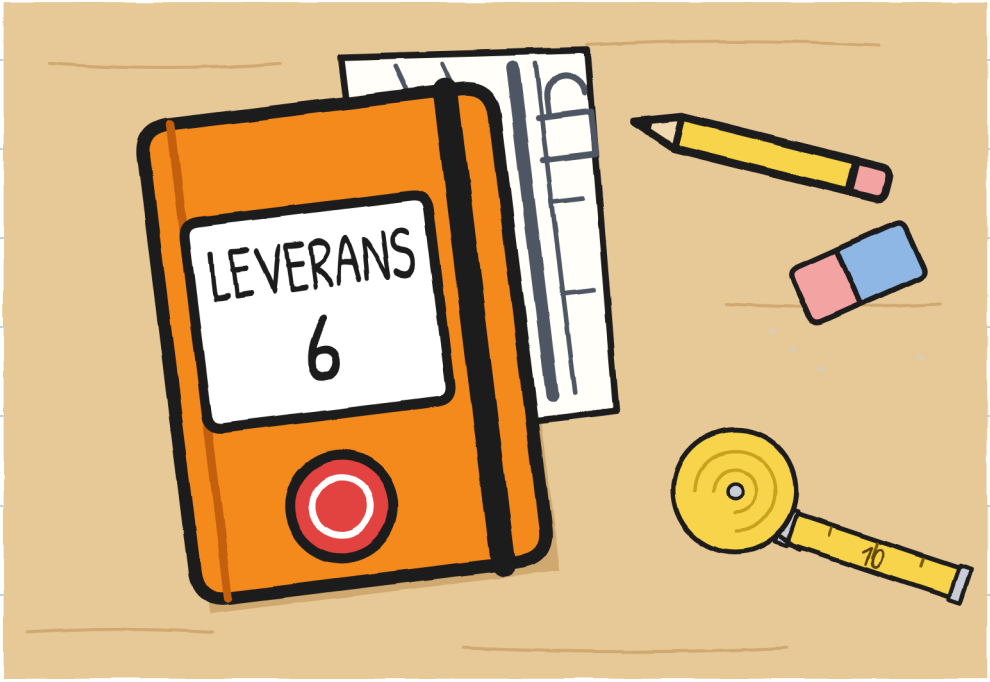

Jag gillade den inte. –J.

KAPITEL 3

Duger Gunnis ritning?

Den kvällen gjorde jag hela ritningen. Det blev en mycket bra ritning. Jag vek den i fyra.

På torsdagen räknade Noa steg.

– Jag mäter i steg, sa Noa.

Jag mätte ett av Noas steg:
femtioåtta centimeter. Noa räknar.

1 steg = 58 cm

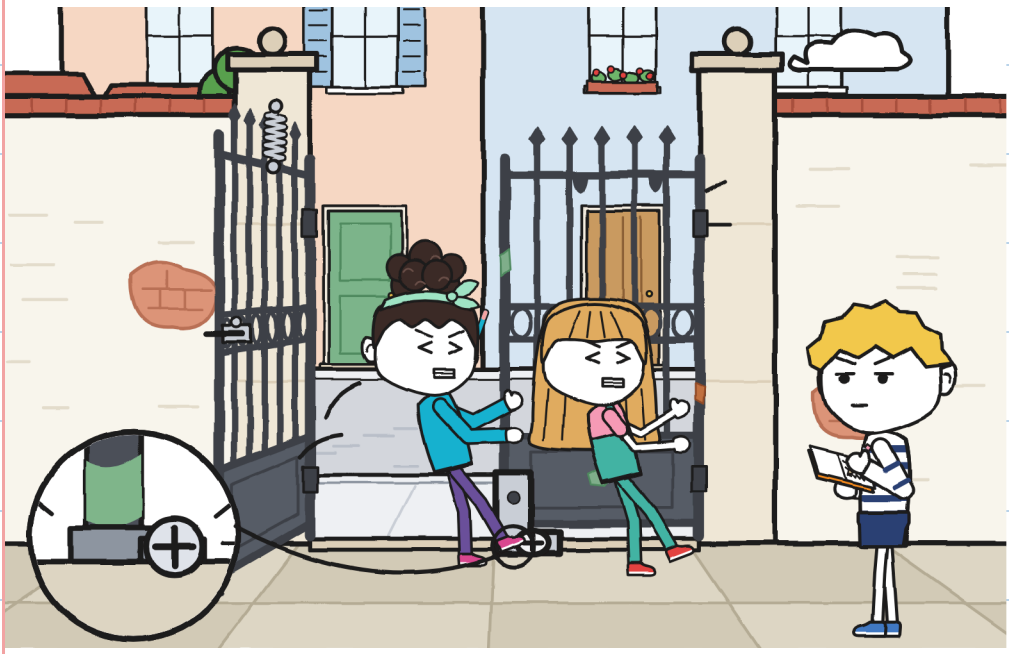
1 steg = 58 cm

Vi gick till gården. Julia och Noa ville öppna grindens båda halvor. Den andra öppnades inte.

– Etiketten är fel, sa Julia.

– Säkert, sa Noa.

Jag tog fram pennan.

Jag gjorde det inte.

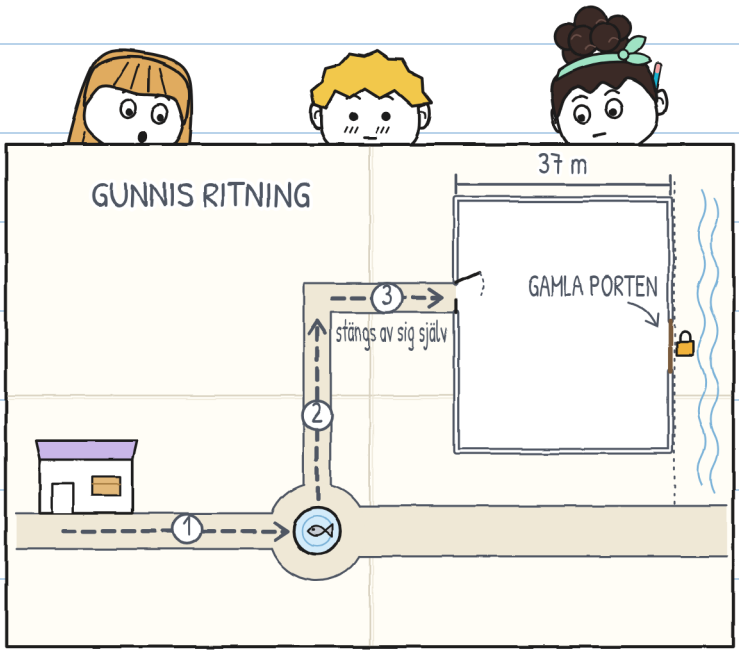
Jag tittade på raden av streck.
Ett fattades, mitt. På tisdagen
bestämde jag mig för att tiga.

BESLUTAT UTAN MIG: ||||

BESLUTAT UTAN DEM: |

– Etiketten är inte fel, sa jag.
Gården har en annan port.
Jag hittade den i tisdags.
– I tisdags? sa Julia.
– Jag sparade det för
att få rätt efteråt.

– Okej, sa Noa.

Julia sa inte ”okej”.

Hon rörde på en fot.

– Igår hade vi verkligen behövt det, sa Julia.

– Ja.

Det var inte sant än. –J.

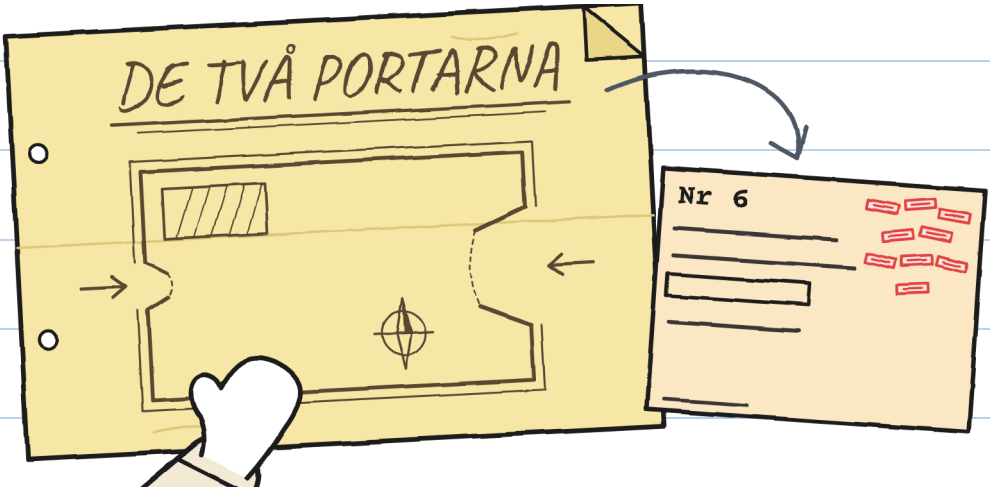
Vi gick för att titta på porten.
Noa räknade sextiofyra steg.
Jag mätte trettiosju meter.
Den är av trä. Hänglåset
är mer rost än lås.

Irene hittade ett gult blad.

– Förr kom man in på två ställen.

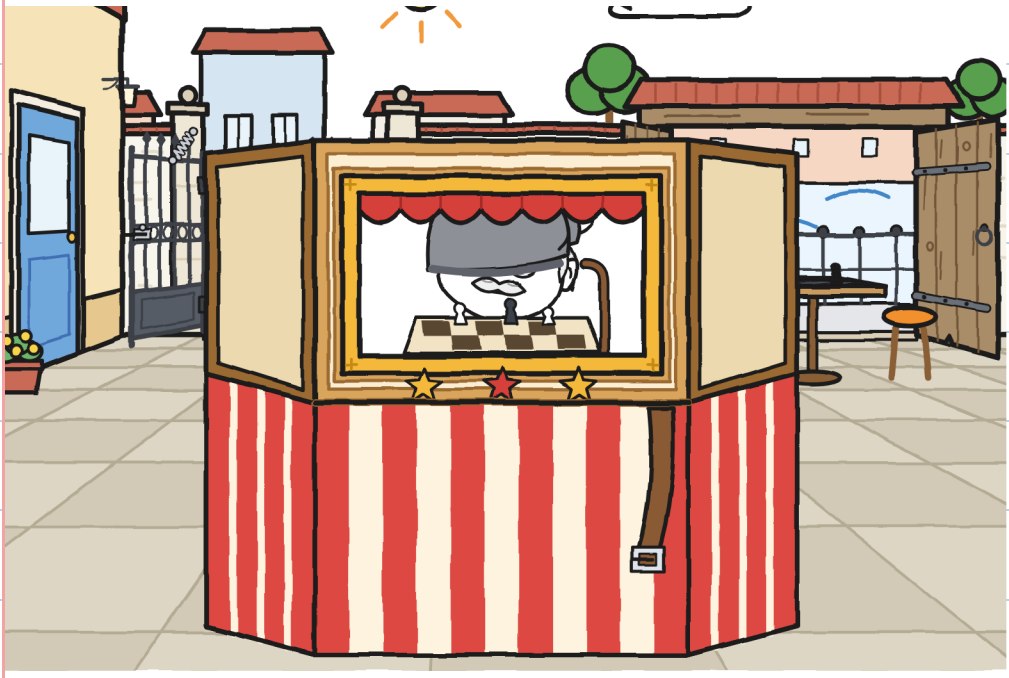
– Det var en gammal adress, sa jag.

Märta såg den nio gånger. –J.

Nyckeln låg i ett kuvert.
Irene öppnade hänglåset.

I fönstret syntes don
Antonio. Han snarkade lite.

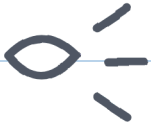
– På lördag öppnar jag båda:
cyklarna genom den gamla, sa Irene.
– Vad säger du? frågade Julia mig.
Det var första gången hela veckan.

Jag sa grinden, men med övning.
Noa också. Julia sa ”okej”.
Vi la till en ruta i mätaren.

MÄTAREN MED FYRA

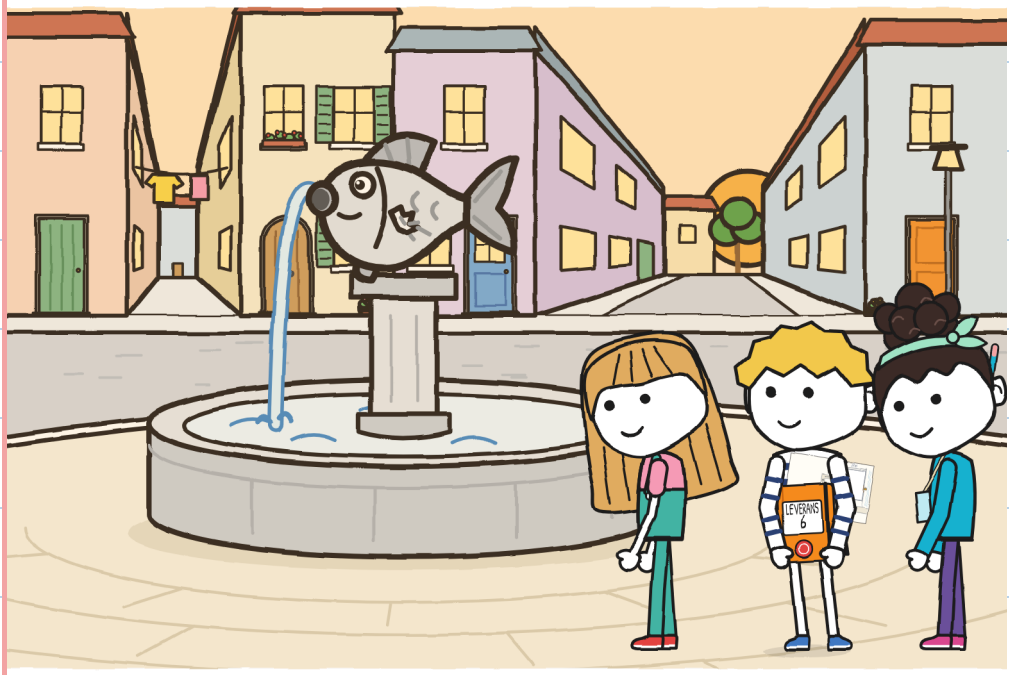
	BÄRA	NAVIGERA	RÖJA VÄG	VARNA
gården, andra försöket	Julia och Noa	Julia och Noa	Gunni	Gunni, nej
affären → fontänen	Gunni och Noa	Julia	Julia	*ingen*

VARNA: det man vet

Den fjärde rutan är svår. –J.

Vi gick tillbaka förbi fontänen.
Jag stannade vid halta fisken.

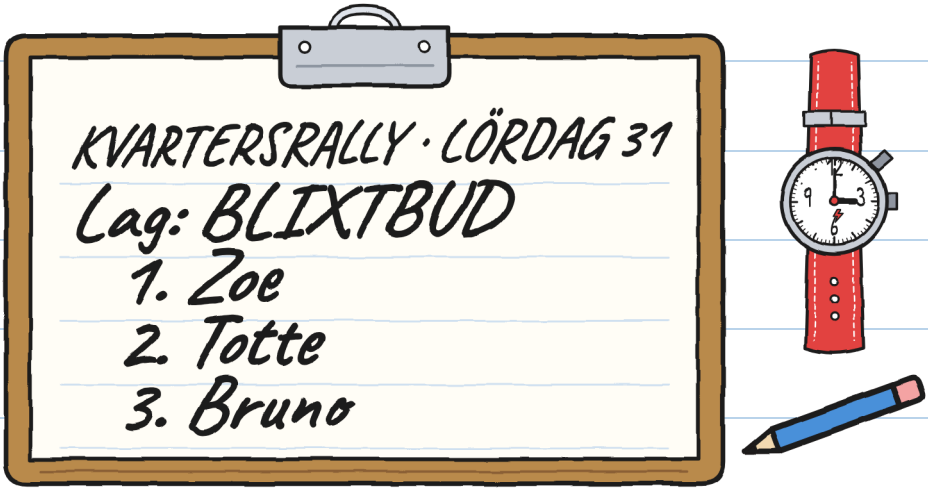
– Berättar ni historien? frågade jag.
– På lördag, sa Noa.
Det var inget nej.

KAPITEL 4

Kan vem som helst leda?

Totte kom med klockan
och BLIXTBUDs blad.

– Zoe skrev det, sa Totte.

Bruno sa: ”med B”.

– Idag tar jag tid, sa Totte.

Noa sa: stafett. Jag sa: den som inte bär navigerar. Julia sa: börja nu!

– Vem navigerar först?
Vi pekade alla tre. Var och en pekade på en annan.

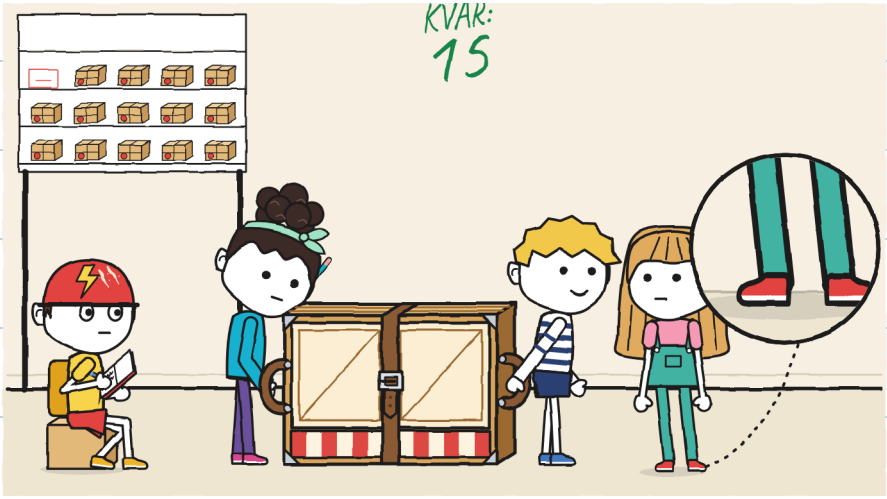

– Jag gav en anvisning som bara Noa förstod, sa Julia. Sedan sa jag: ”Gunni har gått vilse”.

– Okej, sa jag.

– Vilken fena saknar fisken?

– Den vänstra, sa Julia.

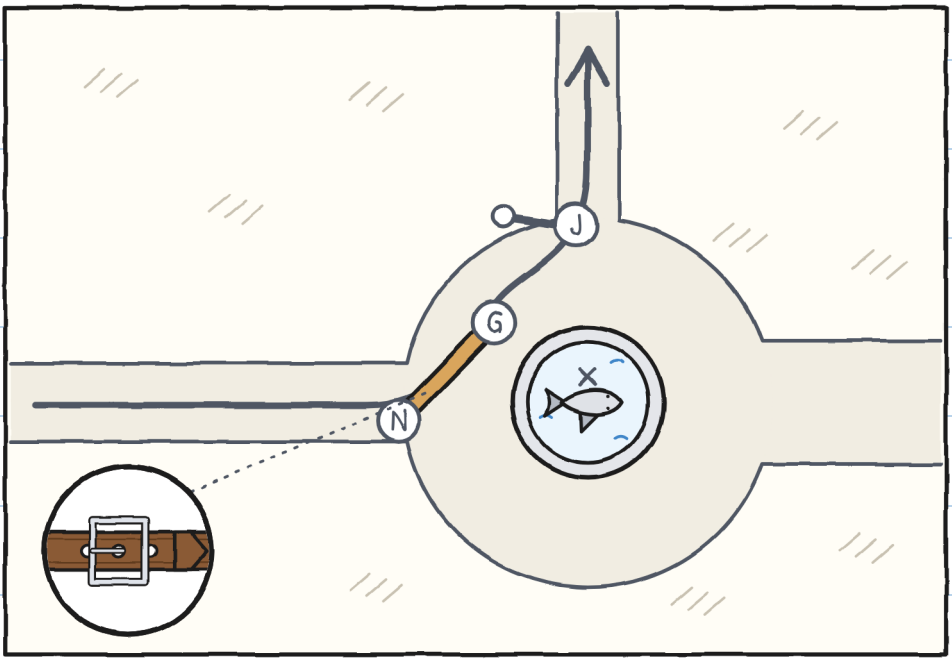
Titta på mina fötter: stilla. –J.

Etapp ett. Noa spände fast remmen i andra hålet.

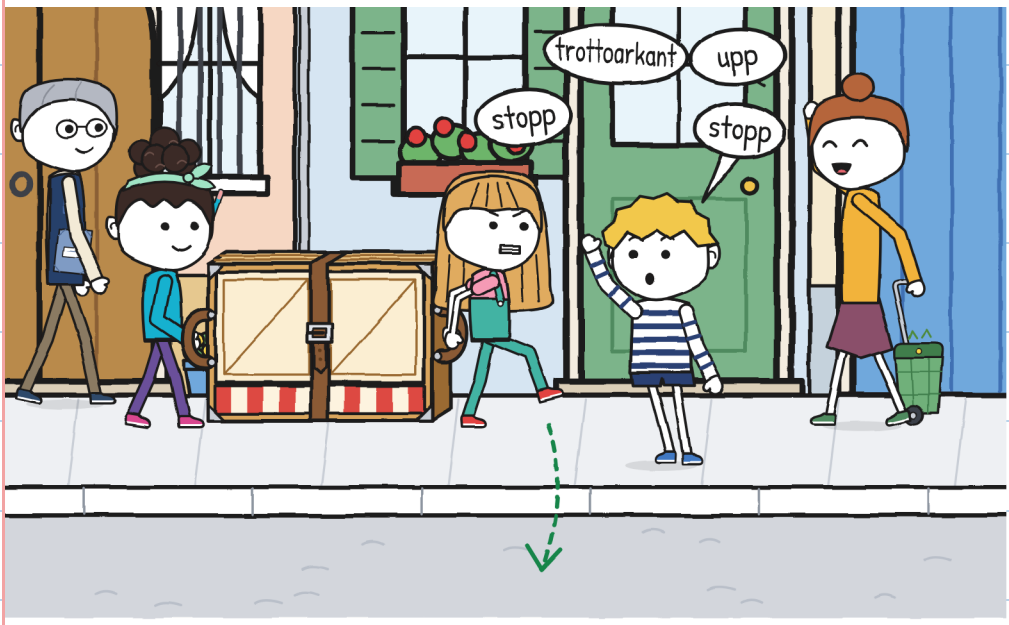
– Fem steg… Vänstersväng!

– Remmen! sa Noa.

Vi svängde runt halta fisken. Inget klack.

Etapp två. Julia och Noa
bar. Jag navigerade.
Så här navigerar jag:
– Tre steg, stopp, trottoarkant, upp.
Julia gick först, tyst. Hennes
fot ville ta den korta vägen.

– Elva minuter, sa Totte.

Jag ledde för första gången.

Inget behövde göras om.

– Du har sagt ”stopp”

fjorton gånger, sa Julia.

Jag diskuterade inte en enda. –J.

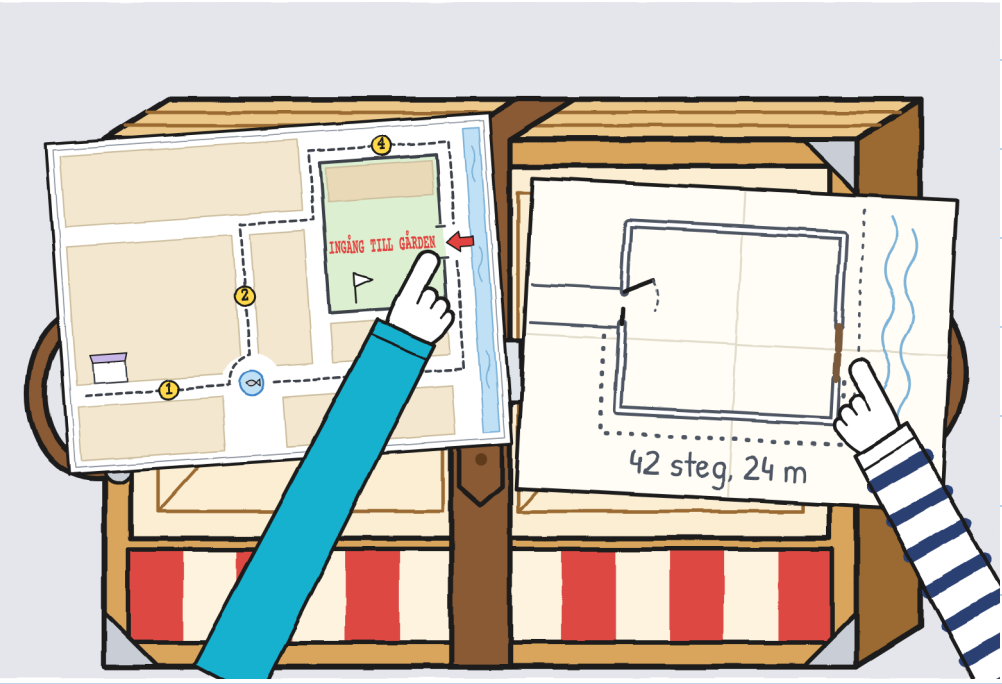
Etapp tre. Julia och jag
bar. Noa navigerade.

Noa stannade vid kanalgränden.
– Kartan skickar oss till gamla porten.

Vi ställde miniteatern
på marken. Först ställer man
ner; sedan diskuterar man.
– Det är en gammal karta, sa jag.

Till grinden: 42 steg, 24 meter.

– Ska vi säga det till
Irene? frågade Julia.
– Och till de andra, sa Noa.

Irene rättade kartorna
med en röd tuschpenna.

Vi gjorde om etapp tre till grinden.
Noa navigerade, röjde väg och varnade.

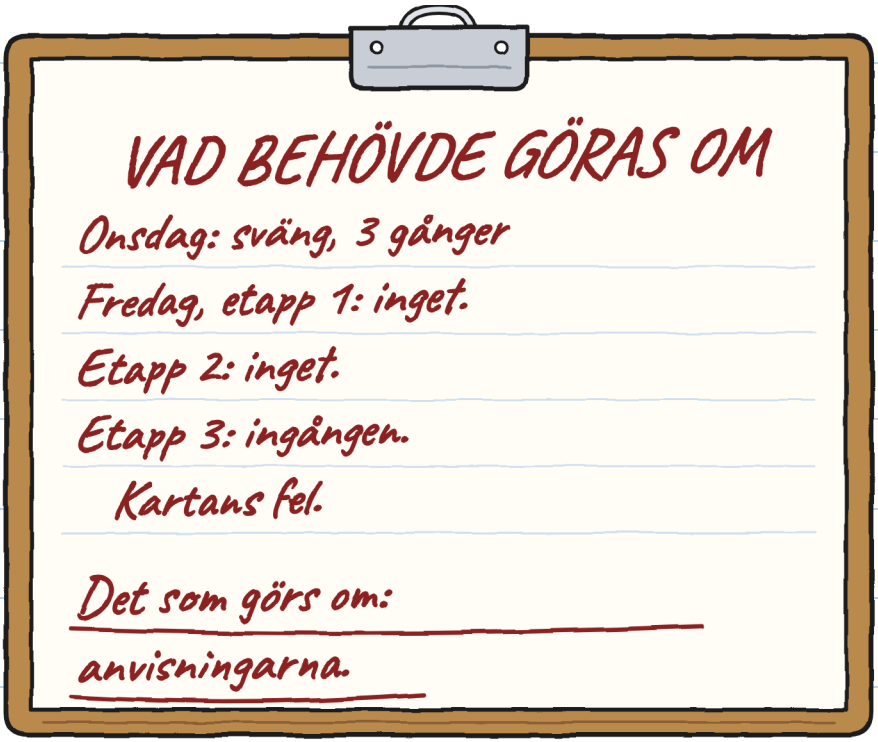
– Stopp! Jag håller upp halvan! Gå!
Vi kom igenom.

	BÄRA 	NAVIGERA 	RÖJA VÄG 	VARNA
hörnet → gården	Gunni och Julia	Noa	Noa	Noa: "kartan är fel"

Noa fyllde i den fjärde rutan.

Noa höll upp grinden. –J.

Totte visade oss sitt blad.

– Det är en åsikt, sa Julia.

– Det är ett faktum, sa Totte.

Totte tog på sig
hjälmen och åkte. Pling.

På kvällen la Märta undan miniteatern. Noa tittade på spännet.

– I morgon i tredje hålet, sa Noa.

Idag gjorde jag inga streck. Jag räknade fyra oenigheter. Jag vann en.

BESLUTAT UTAN MIG: ||||

BESLUTAT UTAN DEM: |

Fredag.

Oenigheter: 4.

Sagda: 4.

Vunna: 1.

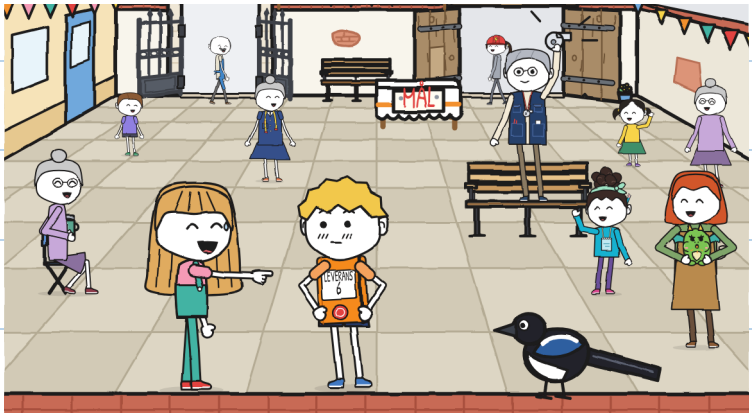

Marken får du. –J.

KAPITEL 5

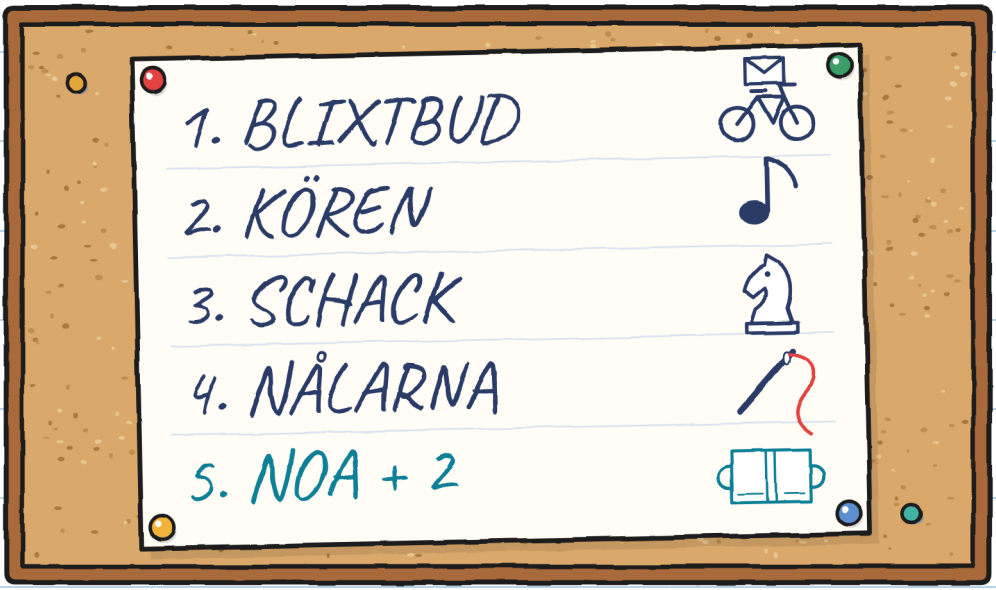
Spelar det roll att komma först?

På lördagen tog jag på mig
den orangea t-shirten.
Klockan elva var gårdens
båda portar öppna. Irene sa:
– Med last springer man inte.

Det fanns fem lag. BLIXTBUD hade ett kuvert. Kören ett notställ.

Noa skrev upp vårt lag:

– Vi är "Noa + 2", sa jag.

– Jag är tvåan, sa Julia.

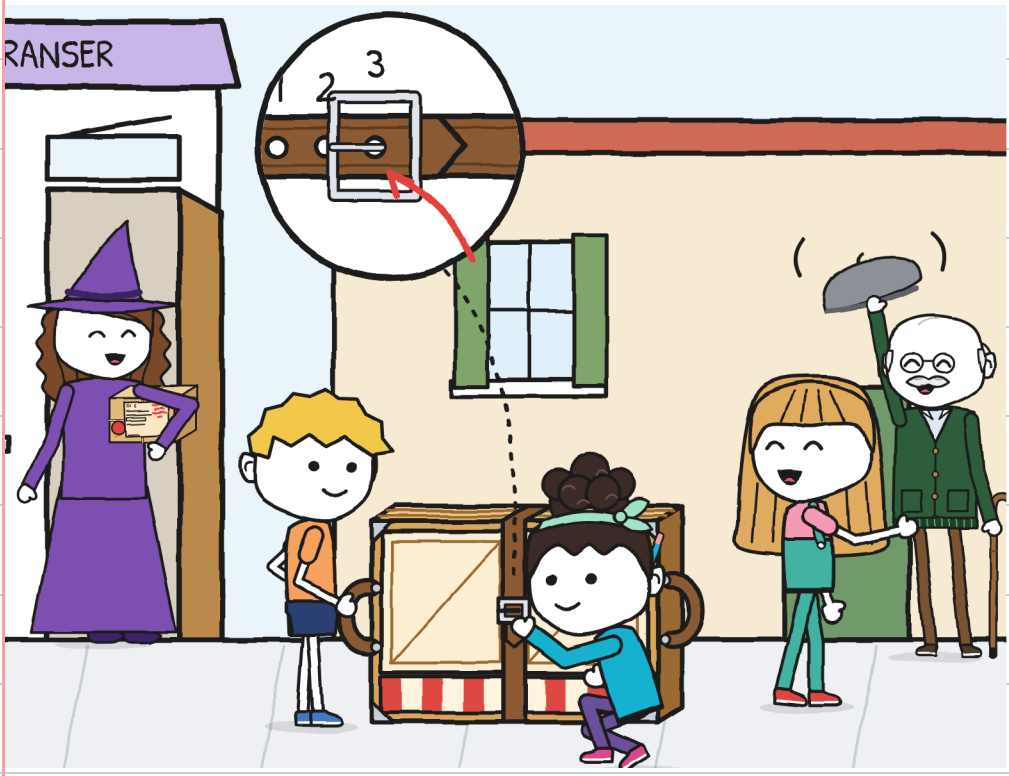
Noa spände fast remmen fort. Klack!

– Ner på marken, sa jag.

Noa spände fast remmen

igen, i tredje hålet.

Don Antonio sänkte baskern: start.

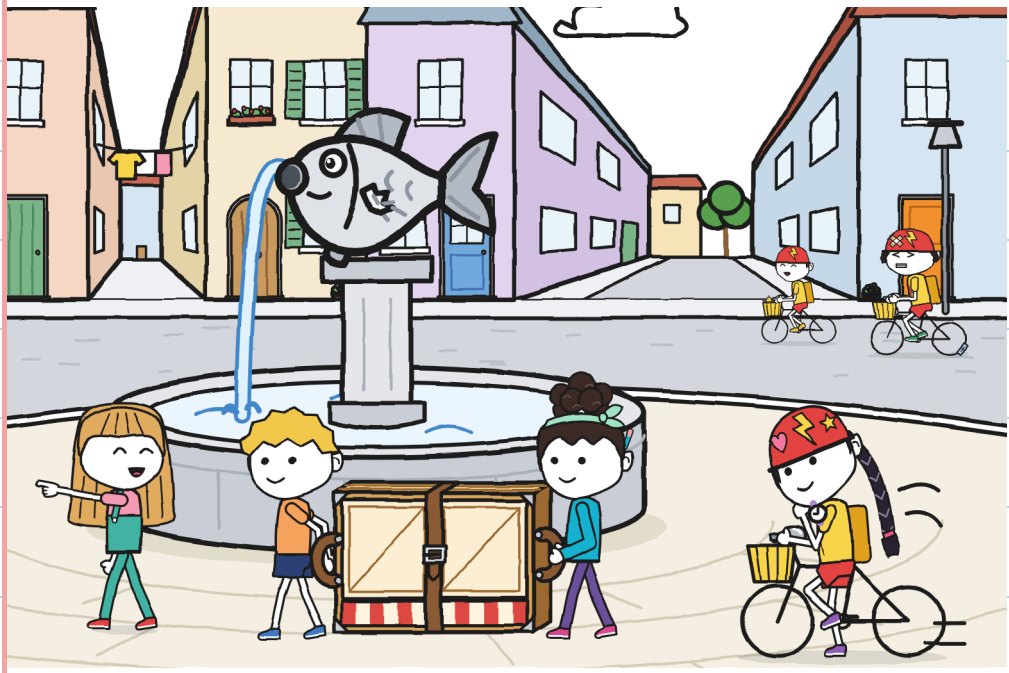
Etapp ett. Julia navigerade.

– Vänstersväng.

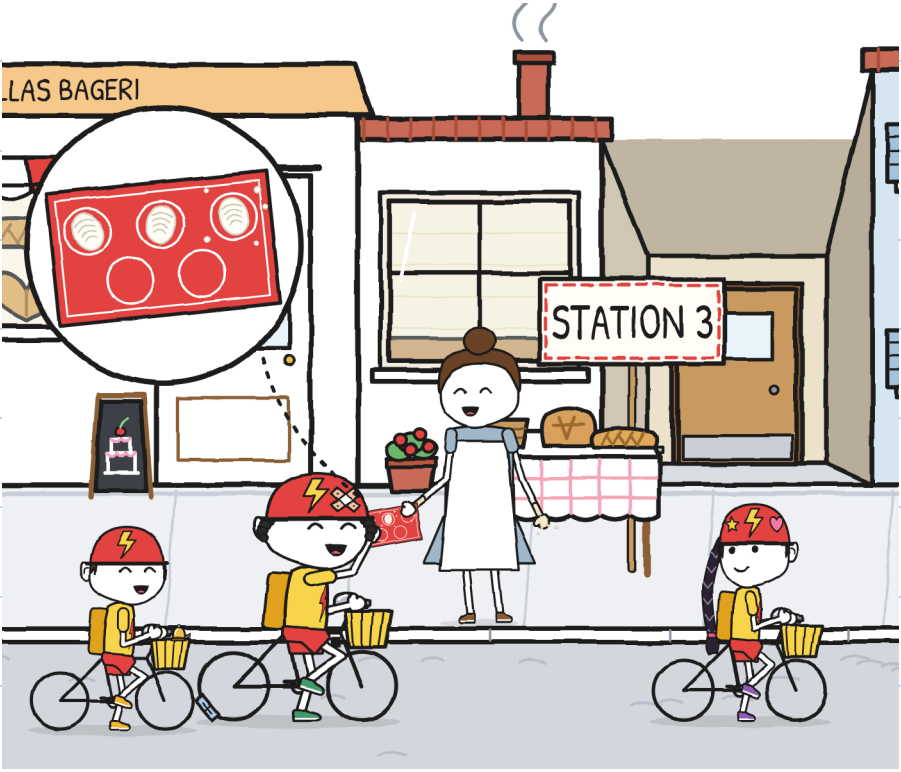
Zoe kom på cykeln. Hon bromsade.

– Gå före ni.

Vi var före i tjugo sekunder.

På varje station stämplades ett kort. Ella stämplade med tummen full av mjöl. BLIXTBUD passerade oss tre gånger. Totte ringde i klockan.

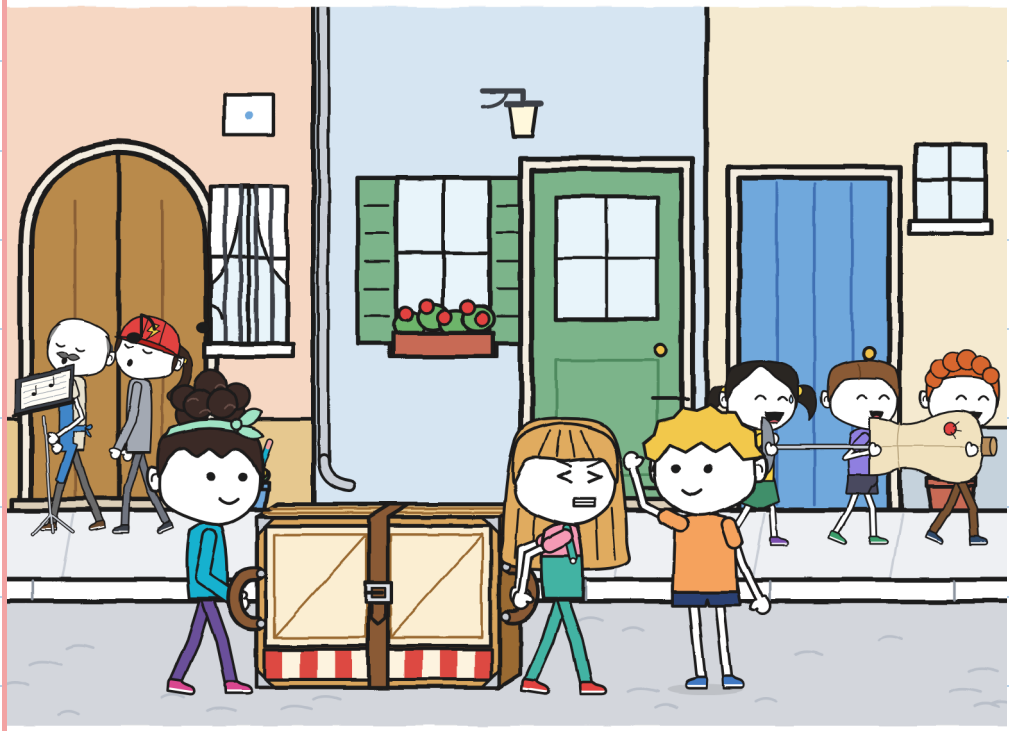

Kören gick om oss.

– Spelar det roll att komma först?

– På etiketten står ”hopfällt”, sa Noa.

Julia sprang inte. Eller ja: en fot smet iväg. Hon tog tillbaka den.

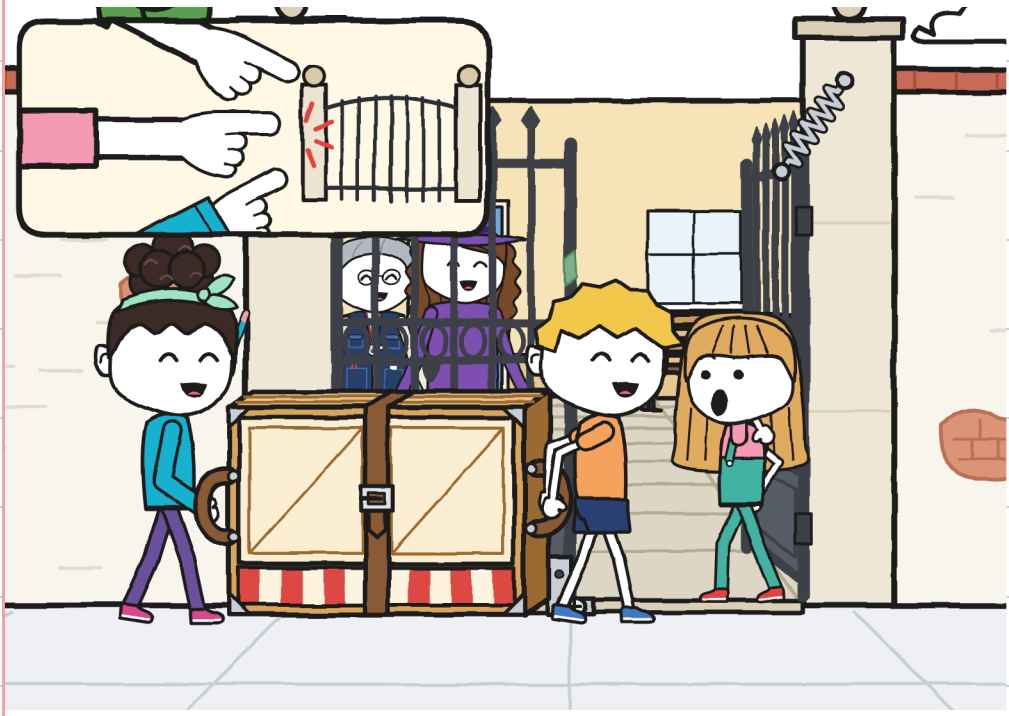
Etapp tre. Noa navigerade till grinden.

– Vem öppnar? frågade Julia.

Julia höll upp grinden.

– Stopp! Gå!

Vi kom igenom. Hopfällt. Helt.

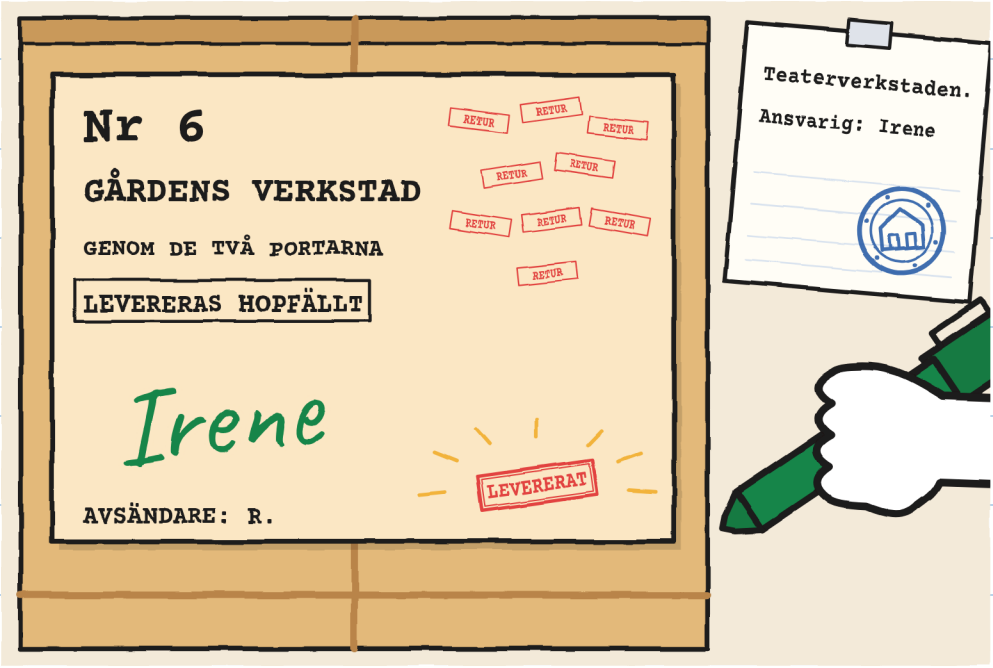
– Fyrtioen minuter, sa Irene.

BLIXTBUD tog fjorton minuter.

Irene tittade på den

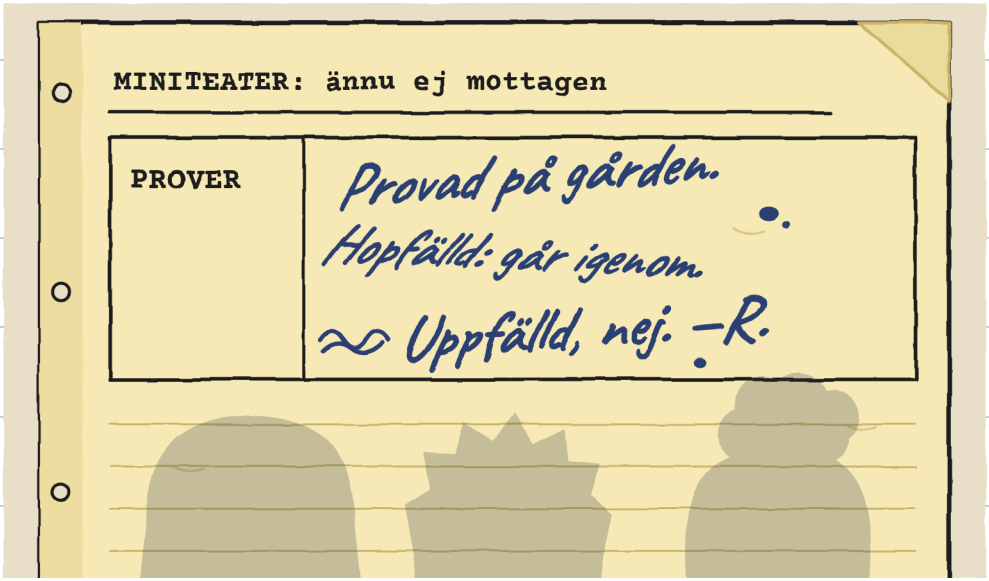
hopfällda miniteatern.

– Den duger, sa hon. Och skrev på.

LEVERERAT dök upp. Ingen skrev det.

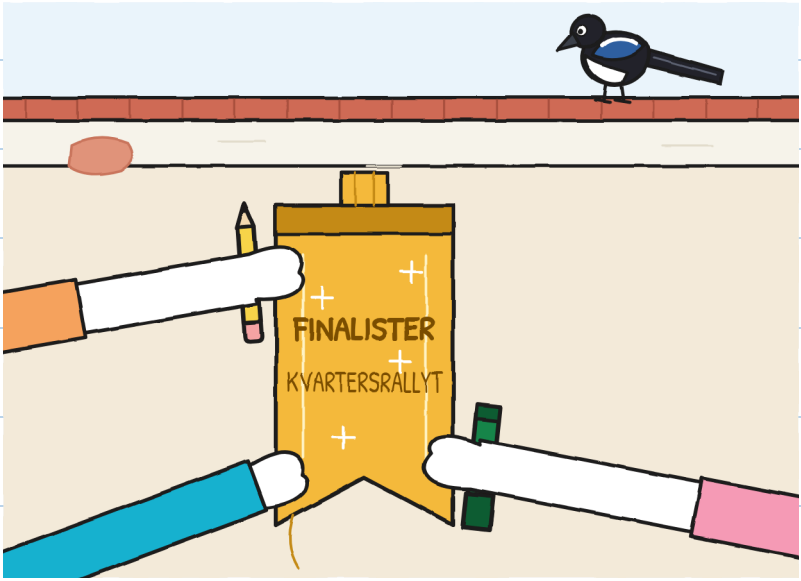
Irene öppnade inventarielistan.
Miniteatern hade en gammal rad.

– Den är från innan mig, sa Irene.
R. provade miniteatern på gården.

R. mäter dörrar. Jag
skriver upp det. –J.

BLIXTBUD vann, utan att
göra om någon etapp.
Priset: ett bröd från Ella.

– En finalist är den som
kommer sist, sa Julia.
– Det är den som
kommer fram, sa Noa.

– Vi använder den för
första gången, sa Irene.
Två minuter för att
hitta på en föreställning.
– Vem vill prata lite?
Jag räckte upp handen.
Smula satte sig på en panel.

Vi gjorde en föreställning. Noa
var alla portarna. Jag var paketet.
Jag sa RETUR nio gånger.
Vi tre fick plats. Hoptryckta.

Man trycker ihop sig. –J.

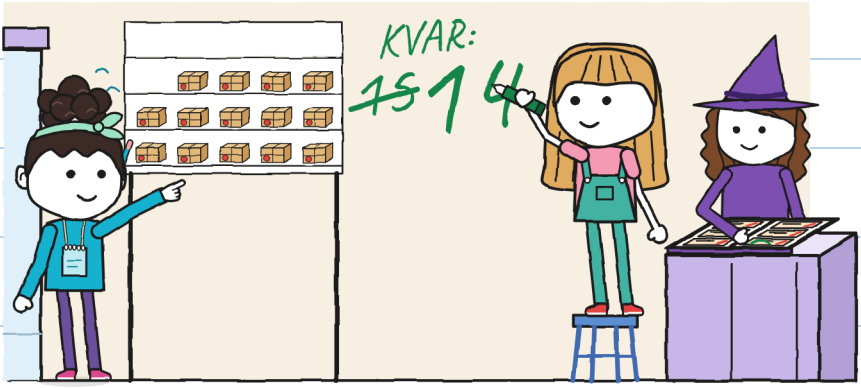
KAPITEL 6

Vad blir kvar när tävlingen är slut?

Vi gick tillbaka till affären.

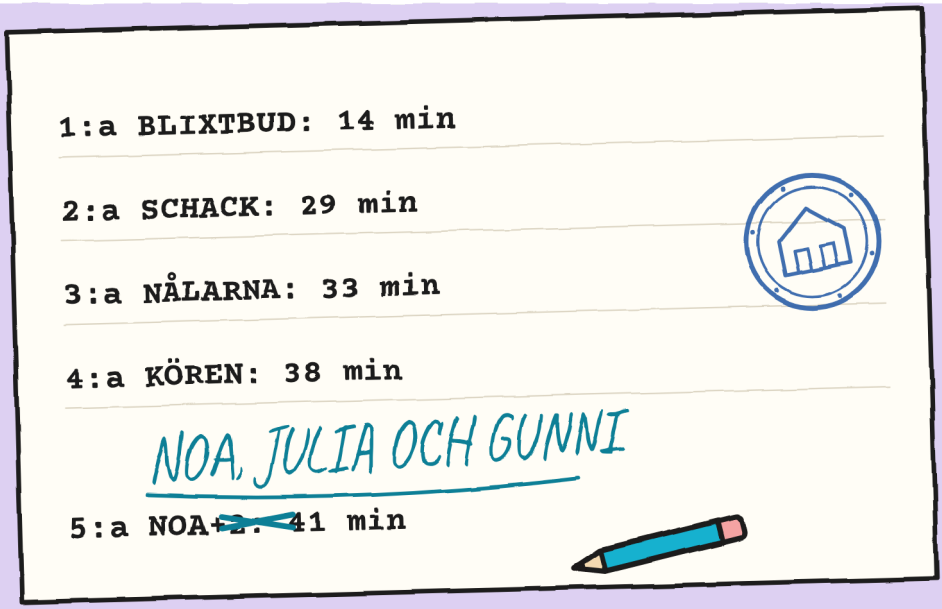
– Får jag? frågade Julia.

Hon strök över 15 och skrev 14.

Noa räknade lågt: fjorton. –J.

Totte kom med resultatlistan.
Jag skrev upp den.

Jag läste den två gånger.
”Bruno” stod helt.
Noa rättade vårt lag
med sin turkosa penna.

Jag lade till en ledtråd på R:s kort.

– Den provade miniteatern, sa Totte.

– Min pingla inte.

VI VET OM R.

?

R.

ledtrådar 1–11

12. Provade miniteatern.
innan den skickades.
Står i inventarielistan.

OUTREDT: en förklaring

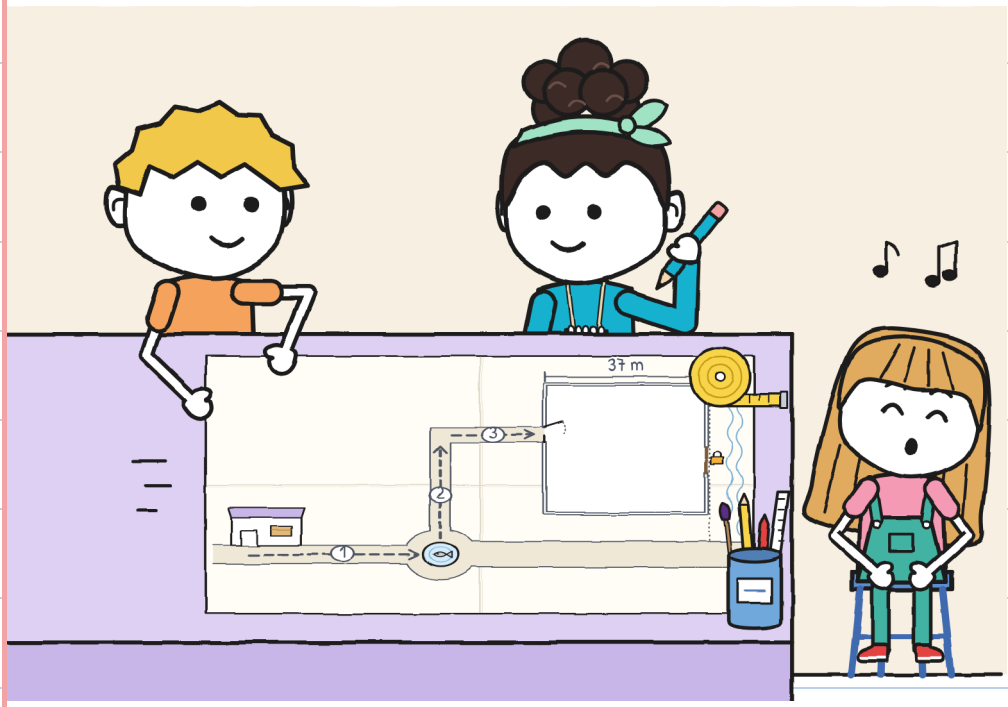
Jag också. –V.

Sent, men det får plats. –E.

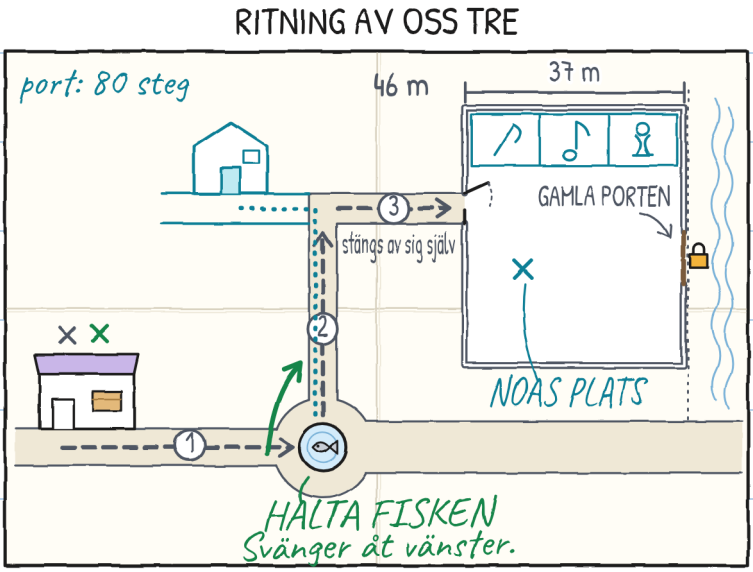
Jag la ritningen på disken.

– Din del saknas, sa jag till Noa.

– Får jag rita på den? frågade Noa.

Noa ritade sin gata och stegen. Jag skrev meterna.

De berättade historien om halta fisken. Nu kan jag den.

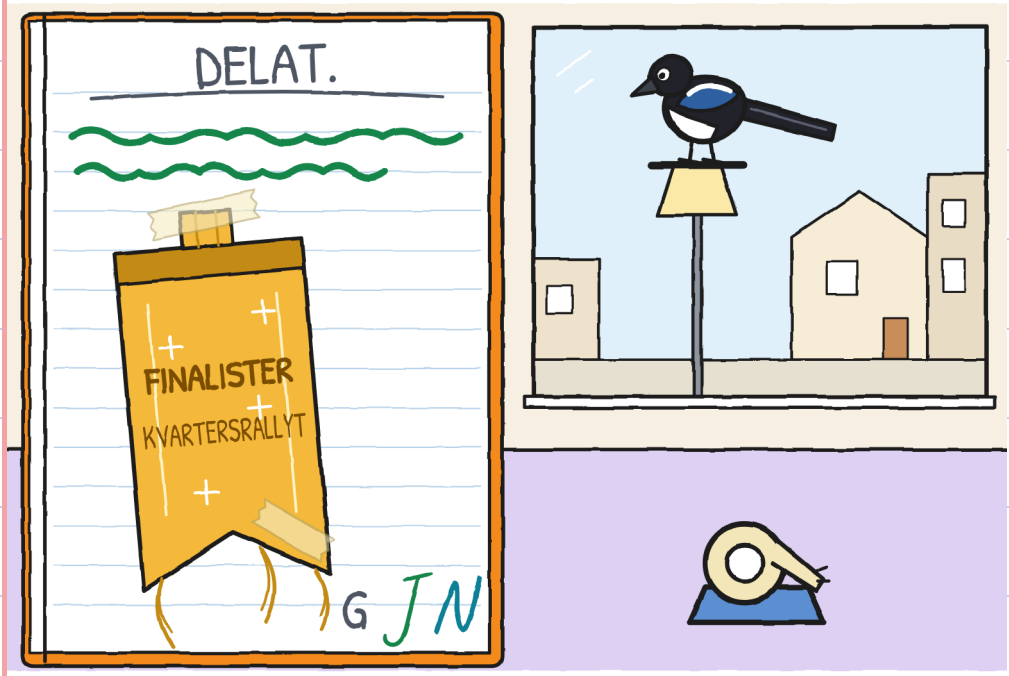
Den är jättebra.

Vi berättade den dåligt. –J.

Julia hade bandet på handleden.

Det hade lösa trådar.

Vi klistrade in det under DELAT.

Min anteckningsbok stänger sämre. –J.

Noa läste: ”En grind kan
också hållas upp av en sten”.
– En sten säger inte
”trottoarkant”, sa hon.
Jag suddade inte ut strecken.

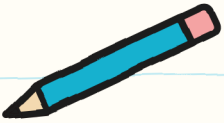
Sudda inte ut dem. De är mina. –J.

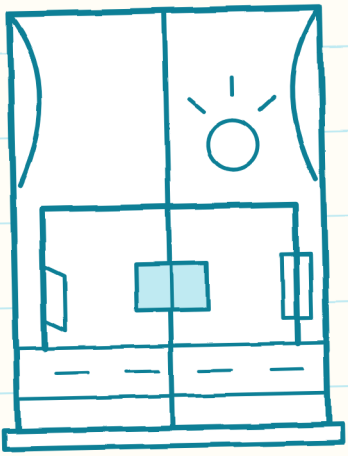
På söndagen, i gryningen, vaktade Noa. Klockan nio kom hon med en lapp.

7.38: miniteatern, hopfälld.

7.44: det gryr. Den rör sig inte.

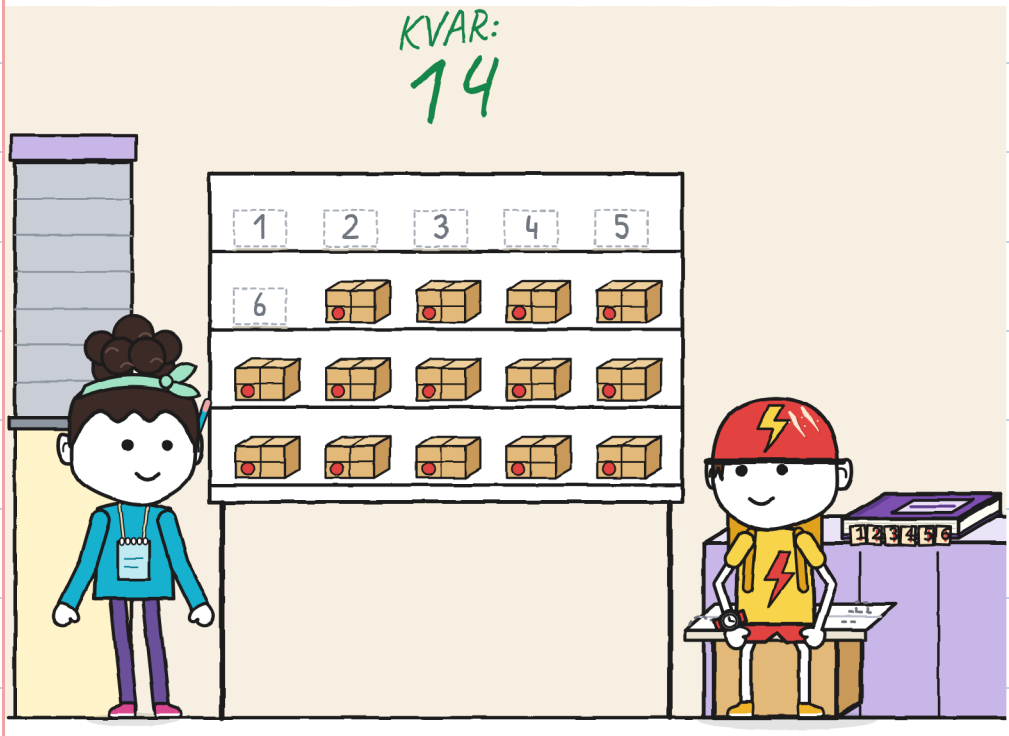
7.50: står kvar. Noll steg.

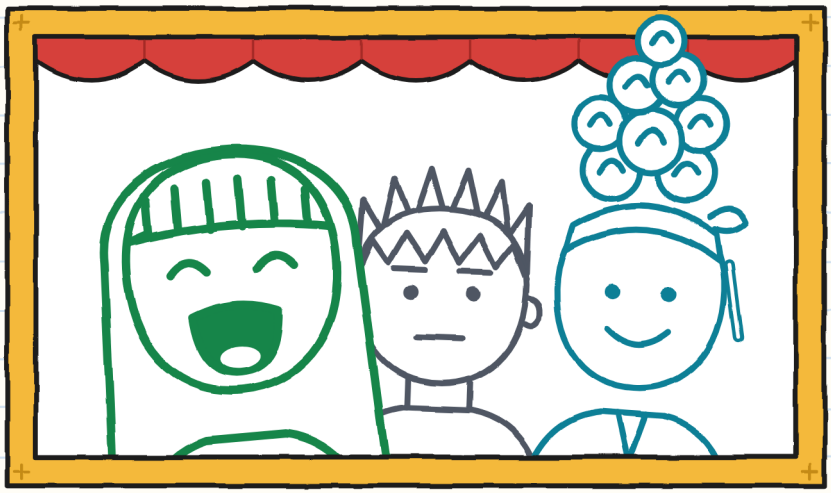

Hon vaktar och räknar bättre. –J.

Märta rullade upp rullgallret lite. Jag ritade hyllan: fjorton paket och sex tomma platser. Noa stod kvar vid dörren.

För att avsluta ritade jag
miniteaterns fönster, tomt.
Var och en ritade sig själv
där inne, med sin färg.

vi får plats

Delat är delat. –J.

Etapp för etapp:

ETAPP		VEM BAR	VEM LEDDE	VAD BEHÖVDE GÖRAS OM
	Affären → fontänen med halta fisken	Gunni och Noa	Julia	svängen (tre gånger)
	Fontänen → hörnet	Julia och Noa	Gunni	inget (men sakta)
	Hörnet → gården	Gunni och Julia	Noa	ingången: kartan var gammal
	På lördagen	alla tre	alla tre, i tur och ordning	remmen (tredje hålet)
	Före oss	Märta, ensam	ingen	nio resor
	R.	?	?	vet vi inte

	BÄRA 	NAVIGERA 	RÖJA VÄG 	VARNA
1	Gunni och Noa	Julia	Julia	Julia
2	Julia och Noa	Gunni	Gunni	Gunni
3	Gunni och Julia	Noa	Noa	Noa

Ingen tom. –J.

OMÖJLIGA LEVERANSER · 7

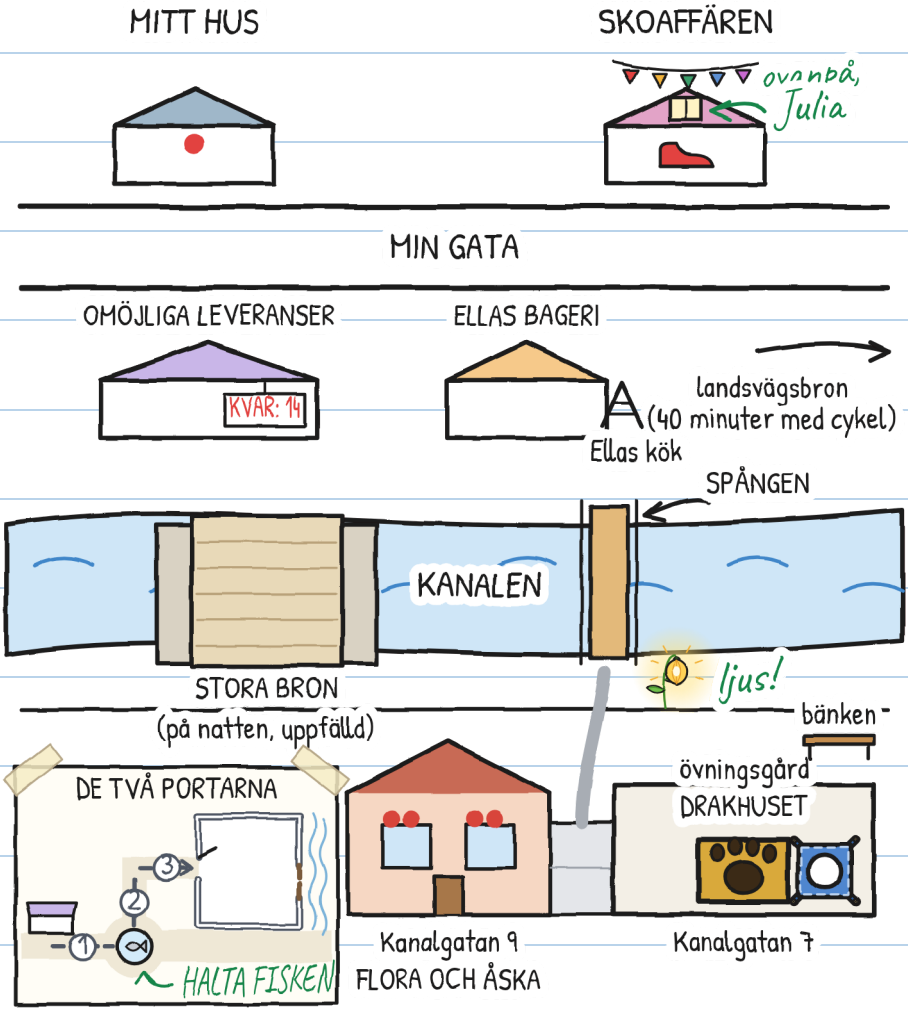
(snart)

Vid den tiden har jag redan pyjamas på.

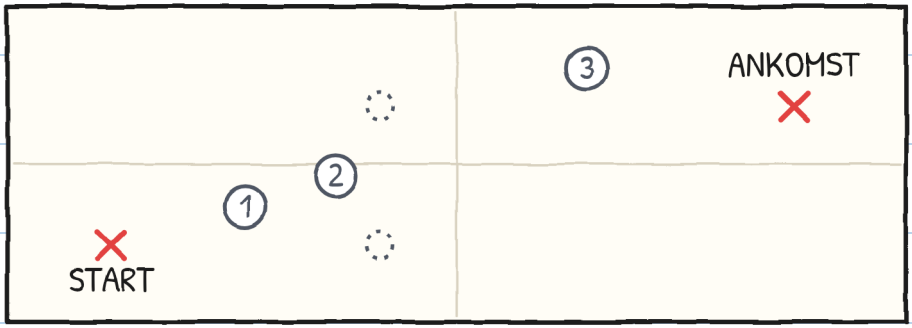
Vem är vaken, förutom mig? –J.

KVARTERET (version 6)

DIN RUTT

Vem bär? Vem navigerar?

TREMÄTAREN

	BÄRA	NAVIGERA	RÖJA VÄG	VARNA
etapp 1				
etapp 2				
etapp 3				

Byt det upprepade namnet. –J.

EN HISTORIA, SEX STORLEKAR

Det finns sex storlekar, för 3 till 16 år, och fler än 20 språk.

STORLEK XXS · PRE-A1
GUNNI SKREV ETT ORD OCH LÄMNADE PLATS. SER DU ORDET "DELAT"?

STORLEK XS · A1
Jag skrev ett enda ord. Jag lämnade en halv sida ledig. Den var inte ledig en enda minut.

STORLEK S · A2
På första sidan skrev jag ett ord. Jag lämnade en halv sida ledig, för säkerhets skull. Den var inte ledig en enda minut.

STORLEK M · B1
På första sidan skrev jag ett enda ord. Jag lämnade en halv sida ledig, för säkerhets skull. Den var inte ledig en enda minut.

STORLEK L · B2
På första sidan skrev jag ett enda ord och lämnade en halv sida ledig, för säkerhets skull. Den var inte ledig en enda minut.

STORLEK XL · B2-C1
Illustrerad roman · 13+

Nivåerna enligt GERS är ungefärliga.

Var och en i sin storlek. –J.

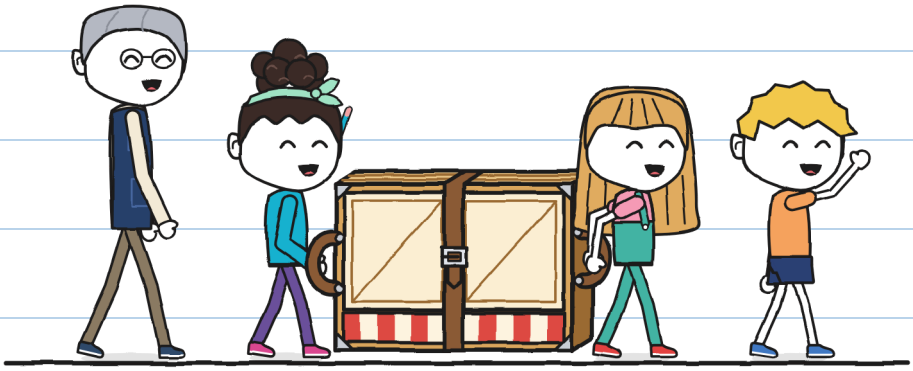
FÖR FAMILJER OCH LÄRARE

Jobba med varje kapitel på linguaula.com

RIKTIG TRANSPORT: SÅ GÖR DU

1. Innan ni går: titta på hela vägen.
2. En person går fri: öppnar portar och varnar.
3. Händerna på handtagen, långt från gångjärn och lås.
4. Med last springer man inte och man tävlar inte.
5. Om någon säger ”stopp” stannar alla.
6. Först ställer man ner. Sedan diskuterar man.
7. Det som är stort fälls upp och ihop av två, med en vuxen.

Stämpeln BARA I BERÄTTELSEN visar det som inte är på riktigt.

Vet du något, säg det innan. –J.